

ଜୟକୁମାର ଗଣପତି ଖାଇକର

ବନାମ

ନିବୃତ୍ତି ସଖାରାମ ଚିଟଞ୍ଜେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ବମ୍ବେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ କୃଷି ଭୂମି ଅଧିନିୟମ, 1948: ଧାରା 31 (3), 32 ଏବଂ 32F ଗୁଡ଼ିକ - ରୟତଙ୍କ ବହିଷ୍କରଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ-ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେ ଜମି ପୁନର୍ଦ୍ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ-କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରାଧୀନତାରେ ସେ ମୁହଁବରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଅପିଲକାରୀ ଯିଏ ନାବାଳକ ଥିଲେ, ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା-ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା-ଅପିଲକାରୀ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରୟତ ଜମି କିଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ-ରୟତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ରୟତ ଏପ୍ରିଲ 1, 1957, କୃଷକ ଦିବସ ଠାରୁ ଜମି କିଣିବାକୁ ହକଦାର, ସେ ଦଖଲରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବା ବିଧିବା ମହିଳାଙ୍କ ଅକ୍ଷମତା ଯୋଗୁଁ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ-ଅପିଲ କରିବାରୁ, ଦର୍ଶାଯାଇଛି-ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ ହେବା ପରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ କ୍ରୟ ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କର ବିକଳ ବ୍ୟବହାର କରିବେ କି ନାହିଁ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ରୟତଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିବା ନାବାଳକ ଜମି ମାଲିକଙ୍କର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା-ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ସେ ଏପରି କୌଣସି ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିନଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ରୟତ ନିଜେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ ହେବା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାର ବିକଳ ବ୍ୟବହାର କରି ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିଥିବା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଉପସଂହାର କୌଣସି ବେଆଇନତା ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହି ବିଚାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା ।

ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ ଶ୍ରୀନିବାସ ପୋଟନିସ୍ ବନାମ ମହାତ୍ମା ପୁଣ୍ଡଲିକ ଗଙ୍ଗୁର୍ସେ, AIR(1980) Bom.198, ପ୍ରଭେଦ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକରିତା: ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 688/1980 ।

ଜେ.ଜି. ଖାଇକର ବନାମ ଏନ୍. ଏସ୍. ଟିଟସେ

ଏସ୍ ପି ଏଲ୍. ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା. 2589/1974ରେ, ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 23.11.78 ରିଶର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୃଷ୍ଣ ମହାଜନ, ପି. ଏଚ୍. ପାରେଖ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. ଏନ୍. ଗଣପୁଲେ ଏବଂ ଭି.ବି.ଜୋଶୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସନ୍ଦିଧାନର ଅନୁଛେଦ 227 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2589/74 ରେ ବମ୍ବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନଭେମ୍ବର 23,1978 ତାରିଖର ରାୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ବାରା ଏହି ଅପିଲ ଉତ୍ତର ହୋଇଛି ।

ସ୍ବାକୃତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ନାବାଳକ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ମାତା ଗୁରୁ ସାନ୍ତାବାଇ ଗଣପତି ଷେକର ବମ୍ବେ ପ୍ରଜାସ୍ବତ୍ବ ଏବଂ କୃଷି ଭୂମି ଅଧିନିୟମ 1948 (ସଂକ୍ଷେପରେ "ଅଧିନିୟମ") ର ଧାରା 31 (3) ଅନ୍ତର୍ଗତ ସେ ଭୂମି ପୁନର୍ବିତରଣ ଦାବିବାର ଆଧାରରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ରୟତଙ୍କ ବହିଷ୍କରଣ ପାଇଁ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ବିଚାରାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅପିଲକାରୀ ଅଭିଲେଖରେ ଆସିଥିଲେ । ସ୍ବାକାରଯୋଗ୍ୟ, ତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ନାବାଳକ ଥିଲେ । ଧାରା 31 (3) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଶେଷରେ 1972 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 13 ତାରିଖରେ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଅପିଲକାରୀ ମାର୍ଚ୍ଚ 19,1968 ରେ ସାବାଳକତ୍ବ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ବରୂପ, ରୟତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ 21 ଏପ୍ରିଲ 1968 ରେ, ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଜମି କିଣିବା ବାଛିବାକୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ଦରଖାସ୍ତ, ଆବେଦନ ଏବଂ ସଂଶୋଧନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ରୟତ-ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଜମି କିଣିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଯେହେତୁ ଏପ୍ରିଲ 1,1957, ଚାଷୀ ଦିବସରେ, ସେ ଦଖଲରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଧବାଙ୍କ ଅକ୍ଷମତା ହେତୁ ସେ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାକୁ ବାଛି ପାରିନଥିଲେ, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବାଟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ବାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ କି? ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ନିମ୍ନମତେ ପରିକଳ୍ପନା କରିଛି:

" 32F. (1) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧାରାରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ -

(a) ଯେଉଁଠାରେ ଜମି ମାଲିକ ଜଣେ ନାବାଳକ, କିମ୍ବା ବିଧବା, କିମ୍ବା କୌଣସି ମାନସିକ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ଅକ୍ଷମତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେହି ଜମି ମାଲିକ ଯେଉଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 31 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହକଦାର, ସେହି ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ରୟତଙ୍କର ଏପରି ଜମି କିଣିବାର ଅଧିକାର ରହିବ ଏବଂ ରୟତଙ୍କୁ କ୍ରୟ ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ, ଜମି ମାଲିକ ରୟତଙ୍କୁ ଏକ ସୁଚନା ପଠାଇବେ ଯେ, ସେ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ କରିସାରିଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜମି ମାଲିକ ଧାରା 31 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ବିଧବା ପୂର୍ବରୁ ରୟତଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାର ବିକଳ ବ୍ୟବହାର କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରପୀଠରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ ବିଧବା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଅପିଲକାରୀ, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଜଣେ ନାବାଳକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅକ୍ଷମ ଜମି ମାଲିକ, ପୋଷ୍ୟ ମା 'ଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ନଥିଲେ ଆସିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ, ଧାରା 31 (3) ଅନ୍ତର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ 1972 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 13 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 32F ର ଏକ ଆକ୍ଷରିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସୂଚିତ କରିବ ଯେ, ବିଧବା, ନାବାଳକ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମ ଜମି ମାଲିକ, ନାବାଳକଙ୍କ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ ହେବାପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷମତାର ସମାପ୍ତି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (3) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ବିକଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ କରିଥିଲେ ହେବା ବିଷୟରେ ରୟତଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ମାଆ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପୁନର୍ଦ୍ଦଶଲ ପାଇଁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ନାବାଳକ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଜମିର ପୁନର୍ଦ୍ଦଶଲ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ; ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ମାର୍ଚ୍ଚ 13, 1972 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ରୟତ ଏପ୍ରିଲ 21, 1968 ରେ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରି ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଅପିଲକାରୀ ମାର୍ଚ୍ଚ 19, 1968 ରେ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାର ବିକଳ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏକ ବର୍ଷର ତମାଦି ସମାପ୍ତ

ହୋଇନଥିଲା । ଯେହେତୁ ମାଆ, ଅକ୍ଷୟ ଜମି ମାଲିକାଣି, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅପିଲକାରୀ ନିଜକୁ ଜମି ମାଲିକ ଭାବରେ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆହୁରି ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଜମି ମାଲିକ ହୋଇଥିବାରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପୁଜି ନଥିଲା କାରଣ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚାଷ ପାଇଁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରି ଜମି ପୁନର୍ଦ୍ଦଖଲ କରିବାକୁ ଧାରା 31 (3) ଅନୁଯାୟୀ ବିକଳ ବ୍ୟବହାର କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରାଧୀନତା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲକାରୀ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଭିନ୍ନକ୍ଷମତା ଅନ୍ତ ହେବା ପରେ ହିଁ, ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାକୁ ବାଛିଥିବା ରୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପୁଜିଥିଲା । 19 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1968 ରେ ଭିନ୍ନକ୍ଷମତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଅର୍ଥାତ୍ 21 ଏପ୍ରିଲ, 1968 ରେ, ବିକଳ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ମହାଜନ, *ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ ଶ୍ରୀନିବାସ ପୋଟନିସ୍ ବନାମ ମହାତ୍ମା ପୁଣ୍ଡଲିକ ଗଙ୍ଗୁବେ,* AIR(1980) Bom.198 ମାମଲାରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ଭରସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ଭିନ୍ନକ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ବିକଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଏପରି କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହନ୍ତି । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ତା ପାଇନାହିଁ । ସେହି ମାମଲାରେ, ତଥ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ବିଧବା ଥିବା ମାଆ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ବିକଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ବିଧବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ନାବାଳକ ମା-ଦାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବିକଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଧାରା 32F ଏବଂ 31 (3) କୁ ଏକାଠି ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସୁସଂଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ମାମଲାରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁନାହିଁ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଧବା ମାଆ ପୂର୍ବରୁ ଧାରା 31 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ବିକଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରାଧୀନତା ଜାରି ରଖୁଥିବା ବେଳେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ନଥିଲେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ କରିବା ପରେ, ରୟତଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବା, ନାବାଳକ ଜମିଦାରଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା,

ସେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ କ୍ରୟ କରିବାର ବିକଳ ବ୍ୟବହାର କରିବେ କି ନାହିଁ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ସେ ଏପରି କୌଣସି ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିନଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ରୟତ ନିଜେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାବାଳକତ୍ୱ ହାସଲ ହେବା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32F ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାର ବିକଳ ବ୍ୟବହାର କରି ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ତୃତୀୟ ଉପସଂହାର କୌଣସି ବେଆଇନତା ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହି ବିଚାର ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଜି.ଏନ୍.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭୋକ୍ତାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ :

ଶ୍ରୀ ବୀପକ କୁମାର ସାହୁ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ